

Kauza paní M.M.

PĚTILETÁ RS

A CHRONICKÉ STŘEVNÍ POTÍŽE

kauza paní M. M.

27. 11. 2022

Dobrý den paní Ing. Bláhová.

Děkuji moc za pomoc, protože bez podpory a rad by se člověk nikam nepohnul a sám by si ani nedokázal pomoci ...

Chtěla bych se s Vámi podělit o můj příběh, který se mi stal. Nevím, kdy to vlastně všechno začalo, protože nemocná jsem byla odjakživa a neustále.

Když mi byl necelý rok, málem jsem umřela na mononukleózu. Zachránili mě až antibiotika ze zahraničí, které mi dovezli sanitkou. Potom se to se mnou táhlo dále. Neustálý kašel, rýma dokolečka, a s tím spojené záněty zvukovodu, takže časté návštěvy ORL a propichování uší, které je dnes už naštěstí z důvodu možné hluchoty zakázáno.

Ráda jsem jezdila na prázdniny k babičkám, které měly plno zvířat (kočky, psy, králíky, slepice, křepelky atd.). Doma jsem vždycky měla křečka a později i 18 let kočičáka s jeho dlouholetým parťákem. Léto bylo pro mne utrpení, protože si mě vždycky našli komáři a po jejich štípnutí jsem mívala velké otoky. Alergologie dle vyšetření krve určila, že jsem alergická na prach, roztoče, pyl, ovčí rouno a světe div se i na komáří štípnutí. Jednou jsem po takovém tichém nočním štípanci nemohla ráno otevřít oko a druhý den následovala injekce antihistaminik v nemocnici.

Celou dobu mne trápily ukrutné bolesti břicha. Přicházely z ničeho nic, nárazově. Před jídlem, po jídle, vlastně nečekaně kdykoli. Lékaři stanovili jako příčinu možnou alergii na mléko nebo lepek, tak jsem tyto potraviny omezovala. Po letech jsem si zašla na vyšetření na gastroenterologii, kde se nic nepotvrdilo. Pro všechny případy jsem si naordinovala bezlepkovou dietu, protože mi při ní bylo lépe a bolesti trochu ustoupily.

Ve dvanácti letech jsem přestala vidět na jedno oko. Lékaři nasadili silné kortikoidy a po mnoha vyšetřeních, s podezřením na možnou RS, ji nakonec nepotvrdili. Na magnetické rezonanci byl jeden měsíc nález, který se po kontrolním vyšetření úplně ztratil neznámo kam. V osmnácti letech se situace opakovala s druhým okem. Vše „přeléčili“ opětovně kortikoidy. Nějakou dobu jsem měla klid.

Za pár let se potíže vrátily. Začalo to silnou únavou, nekoordinovanou chůzí, a vedlo to až k ochrnutí nohy. Následovala nemocnice, opět kortikoidy, vyšetření a zařazení do programu biologického „léčení“. Po několikaletém léčení- neléčení, s pravidelnými kontrolami, mi bylo hůř a hůř.

Diagnózu RS jsem dostala v roce 2018, od roku 2019 mám invalidní důchod prvního stupně.

Shodou okolností jsem se letos na podzim naštěstí dostala k paní ing. Bláhové kvůli opakovaným ženským zánětům, kterých jsem se nemohla žádným způsobem zbavit. Na jaře mne jedna léčitelka

pobídla, abych si našla kvalitní parazitoložku, že bych mohla mít něco v pohlavně močových orgánech.

Koncem září jsem dostala termín. Obrovským šokem pro mne bylo zjištění, jak moc jsem v celém těle byla zaparazitovaná. Viry, bakterie a paraziti způsobovali mé výše uvedené obtíže, i to, že jsem nemohla přibrat, i když jsem jedla více než ostatní.

Naše mazlíčky odčervujeme pravidelně každého půlroku a nenapadne nás, že když s nimi sdílíme společnou domácnost, hrozí nám stejné riziko jako jim. Před nějakým časem jsem prosila taťkova onkologa, aby mi napsal recept na antihelmintika. Sice mi recept napsal, ale kromě toho se mi dostalo velkého výsměchu, že parazitární infekce je nepravděpodobná a že to není třeba. Pamatuji si, že po Vermoxu mne sice pánilo břicho, ale zároveň jsem pocítila částečnou úlevu. Aby se mi už nikdy žádný lékař nevysmál jsem raději už nikdy o nic nežádala.

Od paní Bláhové jsem dostala rozpis na několikaměsíční kúru a zahájila jsem léčení zhruba začátkem října 2022. Už za ty dva měsíce vidím neskutečné zlepšení. Dneska mám víc energie, lepší koncentraci, super celodenní pozitivní náladu, netrápí mě studené ruce a nohy, ani zimnice či teploty ve spaní. Ztratila se mi několikaletá bulka v prsu, o které jsem věděla jen já. Ze strachu, co by mě čekalo, jsem raději nikomu nic neřekla. Záněty s výtoky se ztratily. Mám nádhernou pleť bez akné. Bolesti kloubů a kolen či migrény už neznám. Pravidelné břišní koliky, křeče, průjmy a zácpy jsou ty tam, a to jsem teprve na začátku. Půjdu touto cestou, protože po mnohaletém maratónu na biologické léčbě za miliony se konečně cítím výborně, velká část mých problémů již odešla, a to již po dvou měsících. Je to pro mne druhá šance.

Apeluji na všechny, kteří se mají rádi a chtějí žít zdravý život bez neustálého „léčení“. Zajděte si preventivně na měření, abyste včas zjistili, kde je jádro problému, než bude pozdě. Nikdo jiný to za vás neudělá. Zkuste tuto šanci, když nad námi zlomí všichni hůl a dozvíte se jen, že máte nevléčitelnou nemoc, s depresivní prognózou možného zhoršení.

Popěvuji si v duchu pro sebe: Kdyby to můj táta pil, byl by tu žil mnohem dýl. Nadobro byl „vyléčen“ v padesáti letech. Dostal kapačku s léky, na které čekal vlastně dvacet let, v naději, že mu pomůžou od diagnózy nevléčitelného mnohočetného myelomu. Nevydrželo to a nakonec vzdalo jeho srdíčko.

Nečekejme na zázračnou několikamiliónovou medicínu. Zkrátka, i když máme k dispozici ten nejdražší lék, který můžeme mít, nezaručí nám, že budeme žít déle.

Doufám, že se dočkám toho, že se lidé navzájem sebe budou ptát odčervení? – neodčervení? místo očkovaní? – neočkovaní? Žít lepší a zdravější život může každý.

Když mi drahá biologická léčba do teď nepomohla a nějaký extra pokrok vpřed nevidím, nemá cenu v ní pokračovat ... Potřebuji si jen dodat odvalu a postavit se sama za sebe, abych nedopadla jako můj taťka, kterého doktoři léčili až ho uléčili. I kdybych přišla o invalidní důchod I. stupně, být zdravý za to stojí! :)

S přáním pěkného dne

M. M.

Komentář: Paní MM ke mně přišla poprvé 28. 9. 2022. Sama jsem překvapena, jak pozitivně vnímá dosavadní výsledky, i když nás čeká ještě mnoho týdnů práce.

Při testování jsem našla u klientky Echinokoka granulosus ve vnitřním uchu /nestabilita, vertigo, nejistá chůze/, a v míše – potíže pohybového aparátu. Echinokok granulosus je miniaturní, sotva centimetrová, zato o to frekventovanější tasemnice našich domácích mazlíčků, psů a koček. Jeho cysta svým pravidelným okrouhlým tvarem připomíná nádor /bulka v prsou/.

Letité bolesti a křeče břicha byly způsobeny campylobacterem a helicobacterem, a nepřestává mne šokovat nekompetence našich lékařů, kteří tuto banální infekci neodhalili, ani když si klientka zašla na specializované oddělení. Lidé s touto infekcí pak většinou dostanou doporučení na bezlepkovou a bezlaktózovou dietu. Cukr, mouka a mléko podporují růst helicobacterových a prvokových kolonií. Můžete si to představit tak, že naše oblíbené jídlo je podporuje v růstu stejně, jako podporuje růst kvasinek. Ani hladovkou je nezahubíte, když už se ve vás jednou usadili, jen se méně množí. Ideálním lékem na helicobacteria je Entizol. Ani to zatím doktoři nezjistili, zatím na něj podávají nevhodná antibiotika, nebo doporučují Helicid, který sice přechodně tlumí bolesti, ale na druhou stranu jako zásaditý podporuje růst této bakterie. Této „léčbě“ říkám Spirála smrti, protože ve finále urychlí tvorbu žaludečních vředů.

Slabá žloutenka E a Rotaviry byly už jen třešinkou na dortu.

Průjmy způsobovali prvoci z kontaminované vody, hlavně Blastocystis a mikrospory. Prvky jsem našla i na pohlavních orgánech. Pokud se žena myje stále v závadné vodě a voda se dostává na ženské sliznice, pak je zánět chronický, a pro doktory „nevléčitelný“.

Na ženských orgánech jsme našli také běžného tenkohlavce, který sem zabloudil z tlustého střeva, a cyklicky se tu zřejmě objevuje i dětský roup. Způsobuje svědění a ekzémy kdekoliv, je hlavní příčinou atopického ekzému.

Dále tu byla Chlamydie trachomatis, která napadá oči, nosní sliznici, celý respirační trakt i pohlavní orgány. Přenáší se bohužel z nosní sliznice nemocného kapénkou. Celé dva covidové roky, především pak zvýšenou měrou od roku 2021, je tato bakterie mylně a možná i úmyslně diagnostikována jako coronavirus u všech mých chlamydiových klientů, kteří si na test zašli. Je to až úsměvné, ale my vidíme laboratořím do karet. Za covid je označováno kde co, jen když je to alespoň trochu infekce dýchacích cest.

Klientka měla také Toxocarou canis a Toxocarou cati, které stále dokola testujeme jako oční „záhadnou“ infekci u chovatelů domácích mazlíčků. Po stopadesáté píší, že se toxocara nikdy u očního lékaře v oku nenajde, ať ji testuje kdokoliv s jakýmkoliv přístrojovým vybavením od Aše po Košice. Toxocara je nebezpečná, teoreticky může poškodit oční nerv a způsobit slepotu. Je to infekce, s kterou se my poradci setkáváme sedmkrát do týdne. Je to nejčastější parazit psů a koček, a odvozeně i nejčastější parazit chovatelů. To byly ty ataky očí v dětství. Kortikoidy, nebo prostě náhoda, způsobí, že toxocara odleze někam o kousek dál, takže už ji MR nezachytí. Toxocara se říká larva migrans a cestování má „v popisu práce“.

Tasemnice v zažívání nedovolila klientce přibrat.

Plasmodium vivax, přenosné komárem, způsobovalo noční pocení a zimnice.

Kromě toho má klientka mnoho hlístů a tasemnic ve všech končetinách, v srdci, v lymfě, cévách, žilách, prostě není zdravý orgán. Takto vypadají lidé žijící na vesnici obklopeni zvířaty. Ještě jsem stihla pojmenovat háďátka, chytne je z půdy, hlíny a rostlin – prostě na zahradě, a měchovce – tamtéž.

Neměla jsem čas ani všechny nálezy pojmenovat, kolik jich bylo, ale předpokládejme, že nejvíce jich má od koček a psů z dětství. Klientku čeká ještě cca dvou až tříměsíční práce, ale při jejím pozitivním přístupu k životu to vypadá, že bychom mohly být zhruba do Velikonoc hotovy. Napíšeme spolu pokračování. Zajímavý bude její boj s neurologickou a úřednickou mašinerií, bude-li opravdu chtít z toho kolotoče vystoupit. . HB